

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»

Ректори Донишгоҳи
байналмиладдии забонҳои
хориҷии Тоҷикистон ба номи
С. Улугзода, доктори илмҳои
филология, профессор
 Гулназарзода Ж. Б.

«13» апреля 2023 с.

ТАҚРИЗИ

муассисаи пешбар ба кори диссертатсионии Нуриддинзода
Сайчамолиддии Ҳайдар дар мавзуи «Назарфиребии сиёсӣ ҳамчун
таҳдид ба суботи сиёсии чомеа (дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон)»
барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯйи
ихтисоси 23.00.02 – Ниходҳо, равандҳо ва технологияи сиёсӣ

Мутобиқати муҳтавои диссертатсия ба ихтисос ё соҳаи илм. Кори
диссертатсияи Нуриддинзода Сайчамолиддин Ҳайдар дар бораи яке аз
масъалаҳои муҳимми соҳаи илмҳои сиёсии муносир таҳия гардидааст.
Зоро таҳқик ва таҳлили ҷанбаҳои гуногуни назарфиребии сиёсӣ ва
эҳтимолиятҳои сатҳи гуногуни он ба масъалаҳои суботи сиёсии чомеа, аз
ҷумла хатарзо ва таҳдидовар будани он ба ҳаёти ҷамъиятӣ яке аз
проблемаҳои асосӣ ва муҳими инкишоф дар низоми донишҳои сиёсӣ ба
ҳисоб меравад. Бахусус, таҳқиқи он дар шароити муносибатҳои ҳозираи
муқовиматбори рушди олам аҳамияти бузурги илмию амалиро касб
менамояд. Аз ин ҷост, ки таҳқиқи самтҳои асосӣ ва шаклҳои зухуроти
назарфиребии сиёсӣ, маҳсусиятҳо ва пешомадҳои инкишофи он аҳамияти
муҳим пайдо намуда, дар рушди низоми нави муносибатҳои ҷамъиятӣ
мақоми хосаро касб менамояд.

Диссертатсияи Нуриддинзода Сайчамолиддин Ҳайдар дар мавзуи
«Назарфиребии сиёсӣ ҳамчун таҳдид ба суботи сиёсии чомеа (дар мисоли
Ҷумҳурии Тоҷикистон)», ки барои дарёфти дараҷаи илмии номзади
илмҳои сиёсӣ пешниҳод шудааст, бо шиносномаи ихтисоси 23.00.02 –
Ниходҳо, равандҳо ва технологияи сиёсӣ, ки аз рӯйи он ба Шурои

диссертационӣ мувофиқи фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 1-уми ноябрин соли 2021, таҳти №311/01 ҳуқуқи қабули диссертацияҳо барои ҳимоя дода шудааст, мувофиқ мебошад.

Таҳқиқи масъалаи назарфиребии сиёсӣ ҳамчун таҳдид ва таъсиррасонии иртиҷои он ба соҳти иҷтимоӣ ва маҳсусан, ба суботи сиёсии чомеа масъалаи мураккаб ва рӯзмарра буда, то ҳоло аз ҷониби муҳакқикон дар шароити кишвари мо дар сатҳи зарурӣ мавриди омӯзиш ва хулосагириҳо қарор нагирифтааст. Дар амалияи ҷамъиятӣ бошад таъсиррасониҳои назарфиребии сиёсӣ эҳтимолиятҳои гуногунро дар ҳуд ифода намуда, паёмадҳои гуногунро ба миён меорад. Аз ин ҷост, ки таҳкику баррасии масъалаҳои мазкур дар шароити инкишофи чомеаи Тоҷикистон ва ҷомеаҳои ҳамтои он ҳамчун масъалаи муҳими инкишоф аҳамияти қалонро соҳибанд.

Назарфиребии сиёсӣ ҳоси ҳар гуна ҷомеа ва давраҳои инкишоф аст. Онро нерӯҳои муҳталифи сиёсӣ ба сифати воситаи муҳими идеологию психологӣ ба муқобили рақибони сиёсӣ ва соҳти иҷтимоӣ истифода менамоянд. Масъалаи мазкур, маҳсусан дар шароити ҳозираи рушди технологияҳои муваффакӣ назарфиребии сиёсӣ аз ҷониби нерӯҳои гуногуни сиёсӣ, мақомотҳои низомию қудратии муҳталиф ва маҳсусан, аз тарафи ташкилотҳои ифротгарӣ бештар истифода мегарданд. Онҳо мекӯшанд, ки дар фазои иттилоотии кишвар таъсиррасониҳои сатҳи гуногуни иттилоотию психологиро анҷом диханд. Аз ин рӯ, ба назари мо интихоби мавзуи «Назарфиребии сиёсӣ ҳамчун таҳдид ба суботи сиёсии ҷомеа (дар мисоли Ҷумҳурии Тоҷикистон)» иқдоми саривақтӣ буда, он дорои аҳамияти зарурӣ мебошад.

Аҳамияти таҳқиқи мавзуи диссертационӣ дар он ифода меёбад, ки зарурати омӯзиш ва баррасии назарфиребии сиёсӣ ҳамчун таҳдид ба суботи сиёсии ҷомеаи тоҷикистонӣ ва маҳсусиятҳои чунин таъсиррасо-

ниҳои манфию каноравиро дар нисбати инкишофи сиёсии кишвар муайян менамояд.

Саҳми шахсии муаллиф дар омӯзиши масъалаи мазкур дар он аст, ки ӯ дархостҳоро мураттаб сохта, пешниҳодоти амалӣ ва пешбинихои илмиро дар мавриди масъалаҳои таҳқиқшаванд мушаххасан иброз намудааст. Муаллиф дар рафти таҳқиқи масъалаҳои гуногуни назариявию амалии назарфиребии сиёсӣ ва хусусиятҳои гуногуни он, аз ҷумла ҳолатҳои муҳталифи ба амал баровардани фиреби сиёсӣ аз асарҳои зиёди олимони хориҷиву ватанӣ мушаххасан истифода намуда, қӯшидааст, ки онҳоро ба сифати манбаъ ва заҳираҳои сатҳи гуногун ба таври самаранок гардиши илмӣ дихад. Кори диссертациониро муаллиф мустақилона таҳия намуда, ҳамчун масъалаи илман асоснокшуда дар сатҳи зарурии навгонихои илмӣ пешниҳод намудааст. Ҳамин аст, ки рисолаи диссертационӣ хосияти оригиналӣ пайдо намудааст. Дар диссертатсия нуктаҳои илмие ба ҳимоя пешниҳод шудаанд, ки онҳо дар замони мусир навгонии илмӣ маҳсуб меёбанд. Натиҷа ва нуктаҳои навини илмии ба ҳимоя пешниҳодшуда саҳми шахсии муаллифи кори диссертациониро нишон медиҳанд.

Қобили зикр аст, ки муаллифи рисола тавонистааст, ки дар ду боб ва панҷ зербоб паҳлухои муҳталифи мавзуи мавриди таҳқиқро дар асоси маводҳои мұттамади дохилию хориҷӣ мавриди таҳлилу баррасии амиқ ва хулосагириҳои сатҳи зарурӣ қарор дихад.

Дар муқаддимаи рисола мубрамияти мавзуи мавриди таҳқиқ, дараҷаи омӯзиши мавзуъ, робитаи таҳқиқот бо барномаҳо ва ё мавзуъҳои илмӣ, мақсади таҳқиқот, объекти таҳқиқот, асосҳои назариявӣ ва амалии таҳқиқот, навгонии илмии таҳқиқот, аҳамияти назариявӣ ва амалии таҳқиқот ва амсоли инҳо хеле хуб нишон дода шудаанд.

Боби аввали рисолаи диссертационӣ ба масъалаи “Ҷанбаҳои назариявию методологии таҳқиқи назарфиребии сиёсӣ” бахшида шудааст. Муаллиф дар зербоби аввали он, ки “Заминаҳои таърихию

сиёсии ташаккулёбии концепсияи назарфиребии сиёсӣ” номида шудааст, масъалаҳои назариявию методологии назарфиребии сиёсиро дар заминаи таълимоти сиёсии давраҳои гуногуни рушди таърихӣ мавриди пажӯҳиш қарор додааст. Ӯ ба ҳолатҳои назариявии назарфиребии сиёсӣ ба таври мушаххас тавассути тавсифнамоии сиёсию иҷтимоӣ бо методологияи хосаи омӯзиш муносибат намуда, ҷойгоҳ ва нақши онро дар низоми донишҳои сиёсии олами мусир муқаррар намудааст. Диссертант дар ин бахш дуруст зикр намудааст, ки назарфиребии сиёсӣ як навъ шакли идораи ниҳоии шуур ва рафтори сиёсии одамон буда, бо мақсади маҷбур намудани онҳо бар зидди манфиатҳои худи онҳо ба амал бароварда мешавад. Назарфиребии сиёсӣ, аслан амали даркнашаванда аст. Аз ин ҷост, ки субъектҳои назарфиребӣ дар рафти фаъолият худро мустақил меҳисобанд. Онҳо ба майлу ҳоҳиши худ такя менамоянд. Муаллиф дар бахши мазкури рисолаи диссертационӣ дар баробари моҳият ва зуҳуроти назарфиребии сиёсӣ ба масъалаи хусусиятҳои он низ таваҷҷӯҳи хоса зоҳир намуда, қӯшиш намудааст, ки онҳоро мушаххасан нишон дихад.

Зербоби дуюми боби аввали кори диссертационӣ ба масъалаҳои “Истифодай назарфиребии сиёсӣ дар замони мусир ва шаклҳои зоҳиршавии онҳо” бахшида шуда, дар он муаллиф, пеш аз ҳама, масъалаҳои навъҳо ва шаклҳои зуҳуроти назарфиребии сиёсиро дар шароити гуногун, сабабҳо, омилҳои таъсиррасон ва хусусиятҳои дигари падидаро мавриди таҳлил ва хulosагири қарор додааст.

Муаллиф дар натиҷаи омӯзиши амиқи масъала ба чунин хulosai дуруст омадааст, ки асоси назарфиребии сиёсиро рӯовариҳои нерӯҳои гуногуни сиёсӣ ва ниҳодҳои муҳталифи ҷамъиятий ба дурӯғ ва қалобӣ ташкил менамоянд. Чунин ҳолат ҳосияти муташаккилона пайдо менамояд. Дар шароити ҳозира роҳу воситаҳои гуногуни назарфиребии сиёсӣ истифода мешаванд. Дар шароити рушди технологияҳои иттилоотӣ назарфиребии сиёсӣ бештар мегардад. Онҳо ба низоми ҷангӣ

иттилоотӣ пайваст мегарданд. Тавассути технологияҳои гуногун бо мақсади тағиیر додани ҷаҳонбинии одамон аз шабакаҳои сиёсӣ ва иҷтимоӣ ҳадафмандона истифода менамоянд.

Зербоби сеюми боби аввали рисола - “Истифодаи назарфирибии сиёсӣ дар фаъолияти ташкилотҳои экстремистию террористӣ” баҳшида шуда, муаллиф дар он роҷеъ ба фаъолияти иттилоотии экстремистӣ ва амсоли инҳо маълумотҳои арзишманди илмӣ дода, дуруст зикр менамояд, ки ташкилотҳои экстремистӣ ба сифати субъекти фаъол ва мураккабтарини назарфирибии сиёсӣ баромад менамоянд. Онҳо тавонистаанд, ки интернетро барои таблиғоту ташвиқот ба таври дилҳоҳ истифода намоянд.

Ба назари мо муаллифи рисола хеле хуб ба ин нукта ишора фармудааст, ки ҳангоми фаъолият ташкилоту созмонҳои террористию ифротгаро, ба монанди бо ном “Давлати исломӣ” ва “Ал-қоида” ва зершоҳаҳои гуногуну зиёди онҳо барои ҷалби ҳарчи бештари одамон ба сӯи худ тамоми имкониятҳоро истифода менамоянд. Амалияи мамлакатҳои гуногун, аз ҷумла Ҷумхурии Тоҷикистон низ нишон медиҳанд, ки раванди мағзшӯйии одамон ва мубталои мақсадҳо гардонидани онҳо бештар тавассути шабакаҳои интернетӣ ба вукуъ меоянд.

Аз ин рӯ, ба назари Нуриддинзода С.Ҳ. давлатҳо ва созмонҳои бонуфузи ҷаҳонӣ ва минтақавиро зарур аст, ки барои пешгирий намудани оқибатҳои ногуори назарфирибихои сиёсӣ ҷораҳои воқеӣ бинанд. Ҷомеа ва аҳли онро, маҳсусан, мардуми осебпазирро аз онҳо бояд тавассути амалҳо ва воситаҳои гуногун ҳимоя кард. Зиёда аз ин, давлатҳои миллӣ бояд тавассути истифадаи омилҳои мухталиф манфиатҳои миллӣ ва истиқлолияти худро ҳифз намоянд.

Боби дуюми рисолаи диссертационӣ “Шаклҳои истифодаи назарфирибии сиёсӣ дар муқобили суботи сиёсии Ҷумхурии Тоҷикистон” номгузорӣ шудааст, ки фарогири масъалаҳои мухталифи ҷомеаи Тоҷикистон ва пешомади инкишофи он мебошад. Дар он масъалаҳои

гуногуни назарфиребии сиёсӣ, ки ба суботи сиёсии Тоҷикистон ҳалалҳо ворид месозанд ва ё чунин эҳтимолиятҳоро ба вучуд меоранд мавриди омӯзиш, таҳлил ва хулоғагирӣ қарор ёфтаанд. Ҳодисаҳои солҳои охир нишон медиҳанд, ки тавассути паҳн намудани иттилооти ифвоангез ба амал омадани ҳодисаҳои дори оқибатҳои мудхишу ногувор аз эҳтимолият дур нестанд. Махсусан, мамлакатҳое, ки инқилобҳои рангаро паси сар намудаанд собит месозанд, ки чунин ҳодисаҳо бештар хосияти сунъӣ доранд. Ташвиқу тарғиби неруҳои таҳрибкор ба низоми давлату давлатдорӣ таъсири бад мерасонанд.

Дар зербоби якуми боби дуюми рисола, ки “Назарфиребӣ ҳамчун воситаи ноором соҳтани авзои сиёсии Ҷумҳурии Тоҷикистон” номида шудааст, муаллиф масъалаҳои марбут ба таъсири назарфиребии сиёсӣ ба раванди назорати давлатӣ дар фазои иттилоотии ҷомеаро мавриди омӯзиш қарор додааст. Диссертант дуруст таъкид намудааст, ки агар назарфиребии сиёсӣ ба афкори ҷамъиятӣ сироят намояд раванди таъсиррасонии давлат ва созмонҳои мутамаддини ҷомеа дар самти таъмини амнияти иттилоотӣ мушкил мегардад. Яъне, назарфиребии сиёсӣ ба мақоми давлат таҳдид менамояд.

Солҳои охир шабакаҳои иҷтимоии Facebook, Twitter, YouTube ва дигар шабакаҳои иттилоотӣ ба таври васеъ таъсиррасониҳои мухталифро, аз ҷумла ташвиқу тарғиби иттилооти бардуруғро, ки моҳиятан хосиятҳои фиреби сиёсиро дар ҳудифода менамоянд мавриди дастрасӣ қарор медиҳанд. Муаллифи кори диссертационӣ ба ҳамин ҷиҳати масъала таваҷҷуҳи хосаро сафарбар намудааст. Дар рисола ба таври маҳсус назарфиребии сиёсӣ ҳамчун сафарбарномои фаъолияти эътиrozӣ муайян карда мешавад. Ин ҳолати канораю бадтарини истифодаи назарфиребии сиёсӣ аз ҷониби шабакаҳои иттилоотию тарғиботӣ мебошад, ки дар шикасти назорати фаъолнокии шаҳрвандӣ мушкилиҳои гуногунро ба вучуд меорад. Ин ҷиҳати масъаларо

диссертант хуб дарк намудааст ва онро ба таври муфассал тавсиф намудааст.

Зербоби дуюми боби дуюми рисола ба масъалаҳои “Роҳу усулҳои муқовимат бо технологияи назарфиребии сиёсӣ дар шароити муосир” баҳшида шуда, дар он муаллиф диққати асосиро ба масъалаи пешгирий намудани таъсири фиреби сиёсӣ равона сохтааст.

Масъалаи дигаре, ки муаллифи кори диссертационӣ ба он таваҷҷӯҳи маҳсус намудааст самаранокии фаъолияти воситаҳои ахбори омма мебошад. Онҳоро мебояд, ки фаъолияти худро ба талабот, дарҳостҳо ва даъватҳои замони муосир мутобиқ гардонанд. ВАО бояд омода бошанд, ки ба ҳар гуна таҳдидҳои эҳтимолӣ, аз ҷумла ба назарфиребии сиёсӣ ҳамчун таҳдид ба суботу амнияти давлат ва ҷомеа ҷавоби фаврӣ гардонида тавонанд. Аз ин ҷост, ки ҳангоми омода намудани мутахассисони соҳаи ВАО ба дараҷаи қасбият ва азхуднамоии технологияҳои муосири мубориза бар зидди назарфиребии сиёсӣ таваҷҷӯҳи зарурӣ воқеият дошта бошад.

Муаллифи рисолаи диссертационӣ тавсияҳои судманде дар мавриди рафъи ҳодисаҳои эҳтимолии марбут бо назарфиребии сиёсӣ баён намудааст, ки воқеан диққати заруриро талаб доранд. Ӯ инчунин ҳолатҳои зарурию мушахҳаси муқовимат бо раванди назарфиребии сиёсиро дар шароити Ҷумҳурии Тоҷикистон нишон додааст.

Қобили зикр аст, ки ба назари муаллиф, Тоҷикистон дар давраи соҳибистиқлолии кишвар ба системаи муносибатҳои муқовиматӣ ворид гардида, худро ҳамчун давлати фаъол нишон дод. Зеро ташаббусҳои муҳталифи Тоҷикистон нисбат ба дарёғти роҳҳои мубориза ба муқобили ташкилотҳои террористӣ ва назарфиребии онҳо дар сатҳи ҷаҳонӣ аз тарафи созмонҳои байналхалқӣ ва минтақавӣ пуштибонӣ шудаанд.

Бояд таъкид соҳт, ки ба назари Нуриддинзода С. Ҳ. Ҷумҳурии Тоҷикистон дар натиҷаи хуб ба роҳ мондани низоми муқовимат ба фаъолияти ҳаракатҳо ва ташкилотҳои ифротгаро ва назарфиребии онҳо

ҳамчун ҳодисаи манфури замони муосир дар арсаи байналхалқӣ мавқеи устуворро пайдо намудааст.

Муаллиф дуруст зикр менамояд, ки дар натиҷаи ҳамкориҳои судманд бо созмонҳои байналхалқӣ ба Тоҷикистон мұяссар гардид, ки дар амалий намудани як қатор вазифаҳои муҳими мұқовимат бо ташкилотҳои ифротгаро ва амсоли инҳо дастоварҳои назаррасро пайдо намояд.

Ҳамин тавр, рисолаи Нуриддинзода С. Ҳ. дорои сохтор ва пайдарҳами матолиби он ба талаботҳои барои рисолаи пешниҳод-гардида ҷавобгӯ мебошад, ки онҳо аз дастовардҳои муаллифи рисола маҳсуб меёбанд.

Хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда дар асоси натиҷаҳои ошкоршуда ироа карда шудаанд, ки аз эътимоднокии онҳо дарак медиҳанд. Муаллиф бо овардани далелҳои илмӣ андешаҳои хешро тақвият бахшида, ба натиҷаҳои муайян расидааст. Муаллиф дар ҳар қисмати таҳқиқот дар заминай баррасиҳо ба хулосаҳои муайяне расидааст, ки дар натиҷагирии умумӣ инъикос карда шудаанд.

Дар хулосаи диссертатсия Нуриддинзода С. Ҳ. натиҷаҳои ба даст овардаро баён сохта, оид ба истифодаи амалии онҳо тавсияҳои муғид пешниҳод намудааст.

Нашри натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои илмии тақризшавандা. Аз рӯи мавзуи диссертатсия муаллиф 5 мақолаи илмӣ дар маҷаллаҳои илмии тақризшавандай Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нашр намудааст. Ғайр аз ин, натиҷаҳои асосии диссертатсия дар 2 конференсияи илмию назариявии ҷумҳурияйӣ дар шакли маърӯза пешниҳод гардидаанд. Теъдоди маводи чопнамудаи муаллиф ба банди 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, № 267 тасдик шудааст, мутобиқат менамояд. Хулосаҳо ва натиҷаҳои асосии таҳқиқот, инчунин тавсияҳои илмии довталаб дар мақолаҳо ва

маърӯзаҳои илмии ў дарҷ гардидаанд. Автореферат ва интишороти муаллиф муҳтавои асосии диссертатсияро дар бар мегиранд.

Кори диссертационӣ дар баробари муваффақиятҳои зиёд аз баъзе камбудию норасоиҳо холӣ нест. Онҳоро ба таври зайл нишон додан мумкин аст:

1. Муаллиф ба консепсияҳои навтарини ташаккул ва инкишофи назарфиребии сиёсӣ ва ҷойгоҳи онҳо дар назария ва амалияи сиёсии муосир дар сатҳи зарурӣ таваҷҷуҳ накардааст. Ӯро зарур аст, ки ба масъалаи мазкур диққати бештар менамуд ва имкониятҳои истифодаи онҳоро дар шароити Тоҷикистон нишон медод.

2. Бехтар мебуд, ки муаллифи кори диссертационӣ ба масъалаи ҳосияти муташаккилона пайдо намудани назарфиребии сиёсӣ, дар ҷомеаи мушаххас, пеш аз ҳама, дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таври васеътар ибрози назар менамуд.

3. Муаллифро зарур аст, ки дар бораи роҳу воситаҳои пешгирий намудан аз истифодаи воситаҳои аҳбори омма аз ҷониби нерӯҳои ифротгарои сиёсӣ ба таври боз ҳам амиқтар ва васеътар ибрози назар намуда, роҳу воситаҳои пешгирии чунин амалҳоро нишон медод.

4. Дар шароити рушди технологияҳои иттилоотӣ назарфиребии сиёсӣ афзун мегардад ва он бештар донистанашаванда мегардад. Назарфиребон аз роҳу усулҳо ва воситаҳои муҳталиф истифода намуда, ҳудро ҳақ тавсиф менамоянд. Муаллифро зарур аст, ки тартиби ошкор намудани чунин амалҳоро нишон дихад.

5. Муаллифро зарур аст, ки ҳангоми натиҷагириҳои таҳқиқот масъалаи истифодаи амалии пешниҳодотро мушаххасан нишон медод.

Аммо ба ин нигоҳ накарда, метавон гуфт, ки нуқсонҳои ҷойдошта арзиши илмии кори диссертациониро паст намесозанд ва он ба талаботи банди 31-33-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267 тасдик шудааст, ҷавобғӯ буда, муаллифи он Нуриддинзода С. Ҳ.

сазовори дарёфти дарацаи илмии номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯйи
ихтисоси 23.00.02 – Низодҳо, равандҳо ва технологияи сиёсӣ мебошад.

Тақриз ба талаботи банди 79-и Тартиби додани дараҷаҳои илми, ки
бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021,
тахти №267 тасдиқ шудааст, мувоғиқ мебошад.

Тақризи мазкур дар маҷлиси васеи кафедраи фалсафа ва
сиёсатшиносии Донишгоҳи байналмилалии забонҳои хориҷии
Тоҷикистон ба номи С. Улуғзода аз 12-уми апрели соли 2023,
суратмаҷлиси №9 муҳокима ва тасдиқ карда шудааст.

Дар маҷлиси кафедра 15 нафар иштирок намуданд. Натиҷаи
овоздиҳӣ: «тарафтор» – 15 нафар, «муқобил» – нест, «бетараф» – нест.

Раиси маҷлис:

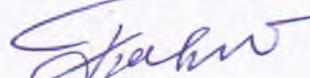
мудири кафедраи фалсафа ва
сиёсатшиносии ДБЗХТ ба номи
Сотим Улуғзода н.и.ф., дотсент

Махидов Д.Х.

Котиби маҷлис:

Омодасози лоиҳаи тақриз: н.и.с.

Мирзояева Н.Р.

Бабаев К.

Имзоҳои Махидов Д.Х., Мирзояева Н.Р.

ва Бабаев К.-ро тасдиқ меқунам:

Мудири шӯъбаи кадрҳои ДБЗХТ
ба номи Сотим Улуғзода

Юсупова Б.Ғ.

Суроғаи муассиса:

734003, ш. Душанбе, к. Муҳаммадиев 17/6

тел.: (+992 37) 232-50-00, 232-51-04